

**Západočeská univerzita v Plzni  
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

**Bakalářská práce**

**FILMOVÉ ZPRACOVÁNÍ POVÍDKY, POHÁDKY, BAJKY,  
BÁSNĚ NEBO HUDEBNÍ SKLADBY**

**Veronika Bajerová**

**Plzeň 2016**

**Západočeská univerzita v Plzni  
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

**Katedra výtvarného umění**

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multumédia

Specializace Animovaná a interaktivní tvorba

**Bakalářská práce**

**FILMOVÉ ZPRACOVÁNÍ POVÍDKY, POHÁDKY, BAJKY,  
BÁSNĚ NEBO HUDEBNÍ SKLADBY**

**Veronika Bajerová**

Vedoucí práce: Prof. akad. Mal. Jiří Barta,  
Katedra výtvarného umění  
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara  
Západočeské univerzity v Plzni

**Plzeň 2016**

**Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.**

**Plzeň, červenec 2016**

.....  
**podpis autora**

## OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2
3 CÍL PRÁCE.....	3
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	4
5 PROCES TVORBY.....	5
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	6
7 POPIS DÍLA.....	7
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	8
9 SILNÉ STRÁNKY.....	9
10 SLABÉ STRÁNKY.....	10
11 RESUMÉ .....	11
12 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	12
13 SEZNAM PŘÍLOH .....	13

## 1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

„V životě si vždy buďte vědomi dvou věcí – ta první je, co děláte, ta druhá je, proč to děláte.“<sup>1</sup>

Začala bych takto ... Zvolila jsem si pouze malou animační část a zbytek by měl připadat spíše pod ilustraci, či nějaký takový podobný obor.

Měla jsem však a snad stále mám podporu ve vedení ateliéru Animované a interaktivní tvorby, a tak se mohlo stát, že jsem jako svou bakalářskou práci mohla vytvořit autorskou knihu.

Konkrétně dětskou knihu s ilustracemi a s animovaným trailerem-upoutávkou na knihu. Však i přes to si myslím, domnívám se, že jsem na své dosavadní dílo navázala, ovšem ho proměnila. V průběhu 3 let jsem vytvářela spíše lyrické animace, se zameřením více na formu než-li děj.

Vytvářela jsem různá animační videa, krátké spoty či znělky s různými tématy a zaměřením. V jednom semestru mne velmi zaujal motion design a jsem velmi ráda, že jsem měla možnost si vyzkoušet rozmanitost, nápaditost úkolů a témat, která jsme měli k dispozici a ze kterých jsem si mohla vybírat.

Myslím, že benevolence ve vybírání prací jak semestrálních, tak klauzurních nebo bakalářských a diplomových, je velká.

Jsem tedy velmi ráda, že jsem mohla studovat v tomto ateliéru. Mohla své práce konzultovat a probírat, ikdyž to leckdy nebylo jednoduché a bylo potřeba mnoho změn, proměn a konzultací, však vždy jsme se dobrali k uspokojivému výsledku.

Ráda bych zmínila i fakt, že díky spolupráci s různými organizacemi jsem si mohla vyzkoušet například i práci na zakázku, což je nesmírně cenná zkušenost. Vyzkoušela jsem si také různé techniky. Od ploškové loutky po kreslenou animaci, měla jsem možnost vyzkoušet si i loutku klasickou, ikdyž jsem se jí hlouběji nezabývala. Díky dějinám animace zasadila jsem si vývoj animace do kontextu novodobých dějin a tím si i uvědomila potřebu sledovat současné proudy a styly nejen animace z celého světa.

Myslím, že mne ateliér Animované a interaktivní tvorby a jeho vední, dokázalo provést a dobrat se k výsledku vždy takovému, že jsem cítila posun, jak umělecký, tak i posun v samotném životě a k pozdější volbě profese. Velkým přínosem shledávám i prohloubenou schopnost trpělivosti, kterou animovaný film je schopen v samotném tvůrci vzbudit. Ono to ani nakonec jinak nejde.

Tedy co se týče mého dosavadního díla v kontextu specializace, cítím velký posun a uvědomění si mnoha věcí.

---

<sup>1</sup> Labyrint světa, s. 8.

## 2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Proč jsem si zvolila toto téma? Protože ... za prvé bylo jedním z mých životních cílů napsat knihu.

Za druhé jsem tuto myšlenku již měla dlouho v hlavě a nechtěla jsem si psát do šuplíku pro sebe, ve chvílích volna, však chtěla jsem myšlenku knihy zapojit do školní práce.

Za třetí jsem se začala intenzivněji zabývat tématem medvědů, přírodních věd a enviromentální, potažmo filmovou výchovou.

Za čtvrté jsem malovala a skicovala hlavně medvědy a začal se mi s nimi vyvíjet příběh, který, kdybych chtěla zpracovat jako film, byl by to musel být celovečerní film nebo by musel být rozdělen do dílů jako seriál.

Za páté, jak už píše v předchozím bodě, začala jsem se zabývat přírodními vědami, tedy hlavně florou, faunou a kameny.

Považuji se za amatérského ornitologa a začínající bylinkářku. Měla jsem a mám stále ideu, že bych mohla své načerpané znalosti předat dále a formovat je pro ty nejmenší posluchače a čtenáře.

Velmi mne inspiroval i pan Václav Cílek, díky němuž se ze mě stala vlastenka ve smyslu takovém, že jsem začala chápat bohatství naší krajiny a nutnost její ochrany. Ochrany živočichů, rostlin, jejich biotopů a přirozených prostředí. Vnímání české krajiny jako celku, její úžasné rozmanitosti a barvitosti. Uvedomila jsem si spjatost, genia loci a napadalo mne, že pokud chcete namalovat dokonalou vlnku, je potřeba poslouchat růst kopců a vítr prohánějící se po jejich hřebenech a stráních.

Začala jsem také jezdit více do krajiny, dělat si různé studie lesa za různých povětrnostních podmínek i ročních dob. To můj náhled na danou problematiku prohloubilo, a tak jsem začala psát příběh malého medvěda Františka, jeho kamaráda Jaromíra a dalších, kteří žijí v lese Hájek.

Samotný les Hájek je orientován do oblasti Krkonoš a Českého ráje, odkud pocházím, konkrétně do Novopacka, kde je velké naleziště kamenů a člověk tam má blízko k trpaslíkům a lesním žínkám.

V okolí Nové Paky je totiž několik „hájků“, malých lesíků, kterým se tam jinak neřekne, odtud tedy i pochází název medvědího lesa.

V knize se tedy věnuji i kamenům, menhirům a jejich pradávnému propojení s Kelty či starými Slovany.

„V současném životě přeplněném náhražkami skutečných věcí se – myslím – potřebujeme vrátit k zemi a ke hvězdám.“ 2

### 3. CÍL PRÁCE

Za cíl práce jsem si dala přiblížit malému čtenáři či posluchači českou přírodu. Chut' vydat se do lesa hned co dočtete první kapitolu, už vás bude malý potomek tahat za rukáv a volat, já chci do lesa!

Za cíl práce jsem si také dala knihu napsat smysluplně, pochopitelně a chtěla jsem se vyvarovat přílišnému filosofování, které je mi blízké a do kterého se nechávám strhnout. Nechtěla jsem však napsat něco jako druhého Malého prince. Je to skvělá kniha, ale pro malého čtenáře často neuchopitelná, je něco mezi pohádkou a filosofickou knihou, tedy někde mezi, kam jde velmi lehce sklouznout, pokud příliš věci a okolnosti proplétáte a používáte příliš metafor. Ikdyž jak říkám, je to skvělá kniha.

Ovšem já jsem se rozhodla napsat ji pro opravdu malé čtenáře / posluchače a přiblížit jim umění tajemnosti lesa, jeho obyvatel a věcí, takzvaných „neživých“ společníků lesního celku.

„ K folklóru poledního času patří také francouzská pověra, že „kameny druidů“, menhiry, v tuto dobu duchů ožívají a otáčí se.“ 3

Ctěla jsem také vytvořit kvalitní ilustrace, proto jsem i samotný styl, podobu medvědů a jejich zasazení do prostředí, několikrát měnila.

Mým cílem bylo také sama se přilížit k problematice, o které jsem chtěla psát. Uvědomila jsem si, že povrchní znalosti nestačí, že si budu muset nastudovat více knih a obrátit se na více pramenů. Samotnou mne totiž velmi irituje, když jsou někde podávány nepřesné informace, když třeba se v nějaké pohádce objeví datel, který ale zpívá jako slavík. Mám ráda podložené pohádky na skutečnosti a reálných pověstech a tvorech či znameních nebo rostlinách s magickými vlastnostmi.

Uvědomila jsem si, že se budu muset hlouběji ponořit do světa rostlin, zvířat, země a kamenů.

„ Myslím si, že stará místa rezechvívají ty části duše, o kterých bychom ani nevěděli. Přístup do předkřesťanských poloh neznamena jenom nějakou krutost přírody a barbarství válčících kmenů, ale také kontakt s živým reálným světem, se zemí a vesmírem.“ 4

---

3 Magické rostliny keltů, s. 107.

4 Kameny a hvězdy, s. 185.

## 4. PROCES PŘÍPRAVY

„Díváme se na jejich kresby a s údivem zjišťujeme, že se podobají kresbám na křídlech motýlů či fantastickým rostlinám. Že je to umění v syrovém stavu. Pokud se světem pohybujeme spíš intuitivně a pocitově, vnímáme, že záhyby achátových kreseb mají něco společného s drapérií barokních soch a že spiritistické kresby podkrkonošských hloubalů vycházejí z podobných zdrojů jako přírodou pokreslené kameny, protože „tak kde kreslí příroda, kreslí i člověk.“ Procházím-li mostem s barokními sochami na hrad Valdštejn v Českém ráji a přitom v ruce držím místní achát, mám pocit, že jsem v jednom nedělitelném světě.“ 5

Na psaní knihy jsem se připravovala čtením současných dětských knih a zabývala jsem se i stylem ilustrací současných tvůrců.

Až když poté mne inspiroval můj přítel, který s tématem medvědů přišel a začal je malovat. Já jsem pak od jeho maleb postupně odvodila svůj styl ilustrací a pak začal vznikat i samotný příběh.

Je mi blízká technika akvarelu. Také jsem poslední dva roky začala intenzivněji šít a vyšívát. Tady je opět znatelný proces vracení se k trpělivosti, k určité tradici a zručnosti, která mne fascinuje a které se budu i nadále věnovat.

Nechala jsem se samozřejmě inspirovat i mými oblíbenými spisovateli. Některé z nich bych ráda vyjmenovala.

Jsou to třeba ... Miroslav Macourek jeho hraní si se slovy, Alois Vyskočil u své knihy Malý Alenáš, kde pro jednu činnost má několik pojmenování a rád čtenáři zamotá jazyk při čtení příběhu nahlas. Nebo Bohumil Hrabal se svými nekonečnými souvětími, ve kterých se člověk dokáže ztratit.

Také mne inspirovalo rozvíjení jazyka, zkoumání jeho proměn a rozmanitostí, které jazyk český má a kterých by bylo škoda neužít.

Ve výsledku jsem tedy četla, sbírala inspiraci, dívala se, prohlížela, skicovala, malovala a tvořila.

Velkou inspiraci jsem také našla u Václava Cílka, je to vážně renesanční muž, a básník jazyka českého.



## 5. PROCES TVORBY

„Menhir, doslova dlouhý kámen, kámen vztyčený lidskou rukou.“ 6

Toto téma jsem a začala zpracovávat již v letním semestru druhého ročníku studia v Ateliéru animované a interaktivní tvorby. Začala se vyvíjet kniha a ilustrace, nejprve vypadala na krátký příběh. Měli to být spíše medailonky jednotlivých medvědů žijících v lese Hájek. Takové popisy charakterů a k nim celostránková ilustrace medvědů s jejich typickými atributy (jako u svatých). Například František měl mít kolem sebe maminku, tatínka, oblíbenou čepičku, vyřezanou loďku a dobrůtky jako žaludy a borůvky.

Poté se z toho však vyvynul opravdu příběh kdy jsem začala spojovat postavy a události do jednotné linie. Po několika konzultacích jsem usoudila, že to opravdu bude lepší varianta, ovšem s napsáním celistvého delšího příběhu jsem neměla zkušenost. Od mala jsem si sice psala povídky, úvahy a básně, ale vždy měli maximální rozsah kolem tří stran.

A tak jsem začala stavět příběh tak jako se vztyčuje menhir, pomalu, po částech jsem si obhledávala terén dětských pohádek, hledala jsem, zda třeba už někdo přede mnou nenapsal stejnou nebo velmi podobnou knihu. Určila jsem si pole, tedy i čtenáře, posluchače, pro které jsem chtěla knihu napsat. Zvolila jsem ty nejmenší, pro čtení dětem před spaním v postýlkách.

Pak tedy přišlo knihu napsat, vytvořit ilustrace, vytvořit technický scénář pro animovaný trailer, spot a krátkou animaci natočit, sestříhat, nazvučit a vybrat vhodnou hudbu.

Nakonec přišlo i předat knihu korektorovi, Martinu Vackovi, který ji pečlivě a trpělivě opravil od všech mých překlepů a chyb, chybějících čárek a nesrozumitelných věcí. Pak jsem knihu poslala do tiskárny a nechala vytisknout na recyklovaný papír – aby koncepce knihy zapadala i do výsledné formy.

## 6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

„Je mnoho těch, kteří ví jak, ale neví co. Avšak mnohem víc je těch, kteří ví co, ale neví jak – neboť umění je od slova uměti.“<sup>7</sup>

Jako techniku ve svém díle jsem si zvolila tvůrčí psaní, ilustrace a krátkou animaci formou ploškové a papírové loutky.

U ilustrací jsem si řekla, že bych ráda vyzkoušela kombinaci akvarelu, akvarelových pastelek a vyšívání.

Již v druhém ročníku jsem plánovala udělat vyšívanou animaci, rychle jsem od této techniky však odešla, jelikož ani mne nakonec nepřišla pro animaci vhodná a přespříliš pracná i s ohledem na čas určený pro klauzurní práci. U ilustrací jsem si ji však mohla dovolit, a tak jsem začala s pokusy a kombinováním těchto technik.

Co se týče textu, ten jsem si psala sama, prodělala mnoho úprav a domnívám se, že kdybych si ho teď znovu přečetla, myslím, že bych tam nějakou úpravu udělala ... Je to jako s obrazem, je uměním včas odejít a poznat tu chvíli, kdy je hotov a kdy je potřeba položit štětec/pero. Protože každý další tah/slovo by mohlo přispět k degradaci díla. U textu jsem si nechala pomoci s korekturou, přilo mi to jako nezbytnost a ukázal se můj úsudek jako naprosto správný. Spousta čárek, špatných uvozovek a dalších chyb, kterých jsem se dopustila, sama bych si nikdy neopravila. Ovšem sazbu jsem si dělala skoro celou sama, umístění obrázků, rozložení na straně. První tisk vyšel dosti špatně, nejen, že se nevyplnila má představa o formě, ale hlavně jsem měla špatně nastavený text a tak byl moc blízko ke hřbetu a špatně by se četl. Tuto skutečnost jsem musela znovu napravovat. Připadalo mi to jako trochu nekonečná práce a ve chvíli, kdy jsem poprvé držela hotový výtisk v ruce, zalilo mne nepopsatelné štěstí, že pokud budu v budoucnu něco náhodou opravovat, bude to za hodně, hodně dlouho.

Co se týče traileru, zvolila jsem tedy papírkovou techniku, nakreslila jsem si jednotlivé postavy několikrát a věci, co hrají v pozadí. Zvuk se mi nakonec nepodařilo plně doladit. Nestihla jsem nahrát komentář, který jsem měla v plánu, jen ruchy a částečně podkladovou hudbu. Myslím, však, že pro upoutávku na knihu je dostačující.

Zachovala jsem co nejvíce výtvarno knihy a měla jsem v úmyslu vyhnout se ději, což se mi touto formou povedlo.

---

<sup>7</sup> Scénaristika animovaného filmu, Minimum z historie české animace, s.22.

## 7. POPIS DÍLA

Dílo se tedy skládá ze tří hlavních částí. Ta první je kniha o 9 kapitolách, druhá část jsou ilustrace. Jelikož je to dětská kniha, má ilustrací více. Zvolila jsem jak ilustrace celostránkové tak menší kresby, které doplňují text. Ty menší kresby jsou povětšinou v trochu odlišném stylu, než celostránkové. Rozdíl je v tom, že ty malé ilustrace většinou zobrazují rostliny nebo zvířata a snažila jsem se, aby byla čitelná pro čtenáře. Nejsou jako z vědeckého atlasu, ale rozhodně jsou méně stylizovaná než medvědi - hlavní postavy knihy. Vzadu je pak malý rejstřík / atlas zvířat, rostlin a minerálů, které se v knize vyskytují.

Knihy je sesázena a vytištěna na recyklovaném papíře, což byla má podmínka a jsem ráda, že jsem takovou tiskárnu s možností malonákladového tisku na recyklovaný papír sehnala. Text je mnou napsán a to výhradně, pozdější úpravy a zásahy z venčí byly minimální a rozhodně nenarušily charakter textu. Text je obsáhlý a tak mi dalo opravdu hodně času a práce dopracovat se ke konečnému výsledku.

Další částí jsou tedy ilustrace. Prošli proměnou a konečný výsledek je tedy takový, že jsem je kreslila akvarelovými pastelkami a postupně rozmývala. Ilustrace jsou tedy mnohovrstvé, proto mi i trvaly většinou velmi dlouho dobu, jelikož když pak vše zaschlo a po následné fixaci jsem je ještě vyšívala. Dodalo jí to přesně tu věc, kterou jsem u předchozích ilustrací postrádala, taková ta třesnička na dortu jak se říká.

Třetí částí je animovaná trailer, zmiňuji ho sama jako třetí, jelikož zasluhoval bohužel nejméně mé pozornosti. Jak už jsem již zmínila a budu zmiňovat i dále textu (prosím za prominutí, ale formát mi nedává na výběr), hlavní částí, byť se to nezdá, byl text a forma knihy. Zpět ale k traileru neboli upoutávce na knihu. Ano, snad jsem dosti vystihla charakter ilustrací a samotných postav technikou, jenž jsem zvolila, natáčela jsem v atelieru animácie s použitím svých doposud načerpaných znalostí. Při pozdějším střihu jsem vložila zvuky ptáků, jejichž ilustrace se objevují v knize.

Zabývala jsem tedy tématem přírody, flóry, fauny a mineralogii a petrologií. Trochu jsem si zafilozofovala, ale ne moc, a sespsala příběh.

## 8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

„Téma! O čem? Problematika tématu zajímá a často mučí rovným dílem scénáristu hraného i animovaného filmu. Jak víme, umělecké dílo by nám vždy mělo odkrýt nějaký nový, nečekaný pohled na naši ubohou existenci. Talent umělce nesporně spočívá v tom, že se dokáže podívat na staré či nové nebo dokonce i dávno zbanalizované téma z nového, nečekaného úhlu. Téma tedy není pouze „o čem“, ale obsahuje v sobě „Co já s tím?““ 8

Jako svou bakalářskou práci jsem si vlastně zvolila sepsání literární předlohy pro budoucí animovaný film či seriál.

Jaký je přínos pro obor Animované a interaktivní tvorby, Fakulty umění a designu Ladislava Sutnara, Západočeské univerzity?

Tedy jako první snad rozšíření obzoru, myslím, že nikdo přede mnou knihu ještě nepsal a neilustroval na tomto oboru. V tom bych viděla přínos, pak snad i v traileru, je animovaný, dělán papírkovou „loutkou“, nazvučen, sestříhán a připraven k dalšímu pozdějšímu použití jako upoutávka na knihu, kterou bych později chtěla nabídnout do nakladatelství, ještě jsem se nerozhodla tak úplně, nejdříve si chci knihu vyzkoušet, dát přečíst a hlavně prohlédnout okruhu mých známých s malými dětmi.

Nechala jsem si vytisknout zatím 5 knih, jejich podoba je pro mne teď finální, ale ráda bych v budoucnu zkusila i pevnou vazbu. Má bakalářská práce tedy není dělána tak zvaně do šuplíku, chci s ní dále pracovat a uvidím, kam až se s ní dostanu. S přítelem máme v plánu malé nakladatelství a tak by třeba i tato kniha mohla být jednou z prvních, kterou si vydáme. Ještě jsem nezkoumala podrobnosti, je to však jeden z nápadů jak knihu dostat ven. Trailer by tedy sloužil k informovanosti např na soc sítích, i když je nemám moc ráda, ale určitě i pro mé portfolio společně s knihou.

## 9. SILNÉ STRÁNKY

„Bludné skály však nejsou tak rozsáhlé, aby se v nich člověk ztratil nadobro, takže nakonec někde vylezeme a v širokém prostoru krajiny si volně vydechneme. Naučili jsem se jako na nějakém psychologickém trenažéru, že až zabloudíme sami v sobě a nebudeme vědět kudy kam, bude to nejlepší, co můžeme udělat, sednout si, zklidnit se a nedoufat, že nás nějaká rázná, nepromyšlená akce okamžitě osvobodí. Spíše je to tak, že jak dlouho se do bludiště zalézám, tak dlouho se z něj i vylézám.“ 9

Silné stránky mé bakalářské práce v oboru animované a interaktivní tvorby, Fakulty umění a designu Ladislava Sutnara, Západočeské univerzity...

Bludiště, i tak by se dal nazvat poslední rok a půl, nejen ten, bludiště jsou spletená a často když se z jednoho vymotáme, vlezeme hned do dalšího. Labyrint světa a ráj srdce...a Cílkův Labyrint světa, pojatý jeho osobitým způsobem, zasahuje do srdce každého, kdo se zamýšlí nad svou cestou. Má bakalářská práce, kterou tu neustále opěvuji a popisuji byla pro mne labyrintem. Nechala ve mne vyplout mé silné, ale i slabé stránky. Nechala ve mě prozradit, co jsem sama netušila, v čem je má síla a také jak špatně snáším tlak stresu a také fakt, že ho chci zažívat co nejméně. Z labyrintu stresu s bakalářkou se vymotávám a do labyrintu dalšího vcházím. Ano, málo kdo je bez bludiště, bloudíme a hledáme únikové východy.

Ale to hlavní bludiště, z něhož jsem se díky bakalářské práci vymotala, bylo pro mne velmi důležité. Bylo to totiž poznání, v čem je má slabá stránka a v čem bych již neměla pokračovat a naopak na co se zaměřit. Tato tři léta strávená v Ateliéru animované a interaktivní tvorby, se všemi jejími učiteli a profesory byla pro mne velkým sebepoznáním a velmi za ně děkuji.

Završená bakalářskou prací, která se stala mou silnou stránkou.

## 10. SLABÉ STRÁNKY

„Makom: hebrejské slovo, které označuje místo, většinou to je místo v srdci, střed člověka, ale v mystické tradici místo setkávání s bohem, tedy něco jako omfalos, ve kterém se protne podsvětí, svět i nebesa. Podle založení člověka to tu není daleko do pekla, ani do ráje.“ 10

Jako slabou stránku své bakalářské práce v Ateliéru Animované a interaktivní tvorby, pod vedením prof. akad. Mal. Jiřího Barty a oponenturou MgA. Vojtěcha Domlátila Dis., vidím hlavně to, že jsem si nezvolila jako svou bakalářskou práci animovaný film, videoklip či autorský film, nýbrž autorskou knihu s ilustracemi. Že jsem si jako hlavní část své bakalářské práce zvolila něco, co do tohoto ateliéru zjevně moc nepatří.

Však jak již říkám na začátku, jsem velmi vděčná za podporu a možnost přeci jen udělat věc, která není pro tento ateliér typická. Děkuji za otevřenost vůči mému nápadu a volbě zpracování, za konzultace a ostatně vše, co mi bylo poskytnuto a tolerováno, doporučováno, razeno a dedukováno.

Nakonec, že jsem se mohla zaměřit na to, co je mi momentálně nejbližší a vrátit se ve své knize a ve svém příběhu do krajiny mého srdce a dětství. Bylo to mne velmi důležité, pro uvědomění si lépe životních situací a byl to pro mne popud k zamyšlení se nad svou tvorbou a taky nad tím, co bych vlastně chtěla v životě dělat. Ano jak jednou prohlásil John Lennon, chtěla bych být šťastná ... Ovšem je pak na každém jakou cestu si k tomu svému štěstí zvolí. Jelikož při každém kroku na nás čekají křížovatky a vždy je jen na nás kudy půjdeme.

„Achát je zároveň něco, co kluci v Podkrkonoší nosili po kapsách, co snoubenec dával své milé. Je to kámen, který živil generace brusičů. Chodíme tímto krajem, známe ty místní chasníčky a brusičské rody. Tehdy se kámen stává něčím víc než jen pouhým estetickým objektem - pamětí kraje a připomenutím osudu člověka.“ 11

---

10 Kameny a hvězdy, s. 271.

11 Kameny domova, s. 78.

## RESUMÉ

Ve světovém jazyce anglickém:

As my bachelor thesis at the Ladislav Sutnar faculty of design and art, University of west bohemia I actually chose writing literary model for future animated film or series.

I chose only a small part of the animation and the rest should feel rather below illustrate, or some such similar field.

But I did and maybe I still have support in management atelier animated and interactive creation, so could it happen that I like my bachelor thesis could create an author's book.

Specifically, children's book with illustrations and an animated trailer on the book.

The objective of the work I put little closer to children readers and listeners Czech countryside. Taste to go into the woods, immediately after having read the first chapter, child will pull the sleeve and cry, I want to go into the forest!

I aim to work I gave to meaningfully write a book, of course, and I wanted to avoid too much philosophizing, which is close to my heart and to which I leave to demolish. I did not write something like second Little Prince.

The work consists of three main parts. The first is a book of nine chapters, the second part is the illustrations. Since this is a children's book, it has more illustrations. I chose both full-page illustrations and smaller drawings that complement text. They are mostly small drawings in a slightly different style than a full page. The difference is that those small illustrations mostly view plants or animals, and I tried to be read by the reader. Not as a scientific atlas, but certainly less stylized than the Bears - the main character of the book. At the back, then a small register / atlas of animals, plants and minerals that are found in the book.

The book is deposed and printed on recycled paper.

The third part is an animated trailer made with small paper puppets.

I am did this under the masters prof. akad. Mal. Jiřího Barty and MgA. Vojtěcha Domlátila Dis.

## **SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:**

### **a) Knižní a periodická literatura**

1. Dutka, E. Scénáristika animovaného filmu, Minimum z historie české animace. 3. vyd. Nakladatelství Akademi múzických umění v Praze, 2012. ISBN 978-80-7331-252-7.
2. Cílek, V., Kameny a hvězdy. 1. vyd. Dokořán s.r.o., 2014. ISBN 978-80-7363-603-6.
3. Cílek, V., Kameny domova. 1. vyd. Krásná paní, 2011. ISBN 978-80-86713-82-3.
4. Storl, W., Magické rostliny keltů. 1. vyd. Volvox globator, 2004. ISBN 80-7207-557-8.
5. Cílek, V., Labyrint světa. 1. vyd. Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03704-



**PŘÍLOHY:**





